

I artikel 37.1 i Europaavtalet mellan gemenskaperna och Polen fastställs att polska arbetstagare som är lagligen anställda inom en medlemsstats territorium inte får diskrimineras på grund av sin nationalitet i förhållande till landets egna medborgare, vare sig det gäller arbetsvillkor, lön eller uppsägning.

När en polsk spelare har fått arbetstillstånd och rekryterats av en idrottsförening, får ett idrottsförbund inte begränsa spelarens rätt att delta i de tävlingar som idrottsförbundet anordnar. Att inte låta en polsk spelare spela i en match utgör diskriminering på grund av nationalitet i fråga om arbetsvillkor.

I enlighet med EG-domstolens rättspraxis⁽¹⁾ måste artikel 37.1 första strecksatsen i Europaavtalet anses ha direkt effekt. Polska medborgare kan alltså med stöd av detta åberopa denna artikel inför de nationella domstolarna i medlemsstaten i fråga. Bestämmelserna i Europaavtalen har företräde om EU:s regler och Danska fotbollsförbundets (DBU) bestämmelser står i konflikt med varandra.

⁽¹⁾ Case C-415/93, Bosman, 115 ECR I-4921, points 115-137.

⁽²⁾ Case C-162/00, ECJ 29 January 2002.

(2002/C 229 E/236)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1335/02

från Giovanni Pittella (PSE) till kommissionen

(8 maj 2002)

Ämne: Gränsarbetare

Gränsarbetare kan inte längre anses vara ett övergående fenomen utan bör snarare betraktas som en strukturell företeelse av betydande omfattning.

De bestämmelser som gäller för gränsarbetare är mycket specifika, och kräver därför särskilda lagstiftningsinstrument som fastställer gränsarbetarnas speciella rättigheter.

Dessa speciella rättigheter borde inbegripa: automatisk förnyelse av arbetstillstånd, erkännande av erhållet examensbevis, rättvis beskattning, garanterad sjukvård.

Gränsarbetare behöver ett dubbelt lagligt skydd: ett i landet där han arbetar med avseende på arbetsavtalet, ett i sitt hemland med avseende på beskattning, sjuk- och socialförsäkring.

Vilka rättsliga åtgärder tänker kommissionen, mot denna bakgrund, föreslå för att slå vakt om gränsarbetarnas rättigheter?

Svar från Anna Diamantopoulou på kommissionens vägnar

(17 juni 2002)

Kommissionen hänvisar till sitt förslag från 1998⁽¹⁾ om ändringar av rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen⁽²⁾. Kommissionen föreslog att det skulle införas en särskild bestämmelse om gränsarbetarnas situation. Denna bestämmelse skulle innebära en betydande förbättring av gränsarbetarnas rättssäkerhet.

⁽¹⁾ EGT C 344, 12.11.1998.

⁽²⁾ EGT L 257, 19.10.1968.